

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **Ing. M. L.**, narozená dne X
bytem X
zastoupená paní A. Ch., narozenou dne X
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 8. 2023, č. j. MPSV-2023/164064-911,
takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 3. 8. 2023, č. j. MPSV-2023/164064-911, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalobkyni se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- III. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/204 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 18. 10. 2021, č. j.

59687/2021/AAH (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán prvního stupně přiznal žalobkyni příspěvek na péči ve výši 880 Kč měsíčně od března 2021.

II. Žaloba a její podstatný obsah

2. Žalobkyně nejprve v podané žalobě podotkla, že se domnívá, že ze strany žalovaného jde o zneužívání moci s tím, že fakticky splňuje podmínky pro přiznání příspěvku na péči ve 2. stupni. Posléze obecně odkázala na spis vedený zdejším soudem pod sp. zn. 4 Ad 2/2022 a námitky proti posudku z 21. 6. 2023.
3. Dále uvedla, že žalovaný možná i záměrně argumentuje nepravdami. Pokles soběstačnosti odpovídající 2. stupni má podle ní reálný medicínský důvod. Ohledně základní životní potřeby osobní aktivity zmínila, že nezvládá ani ty nejjednodušší osobní aktivity jako četba knih a časopisů, vytváření fotokoláží a jakékoliv používání PC. Důvodem je nezdařilá operace a nutná reoperace obou očí. Hned po operaci jí bylo lékařem sděleno, že neuvidí, jak by měla, pokud by se operace zdařila. Zůstane jí totiž trvale rozostřené vidění se sníženou schopností odhadu vzdálenosti.
4. Závěrem podané žaloby tedy navrhla zdejšímu soudu, aby rozhodl, že se jí přiznává 2. stupeň příspěvku na péči, protože je nesoběstačná v 5 až 6 posuzovaných bodech. Stav je trvalý a pomoc pečující osoby je každodenní.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě nejprve poukázal na záměnu žalobkyně a její zástupkyně s tím, že zástupkyně nebyla účastníkem správního řízení, pročez nemohla být napadeným rozhodnutím zkrácena na svých právech a nemá k podání žaloby aktivní legitimaci. Podotkl také, že jeho předchozí rozhodnutí bylo zrušeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 27. 2. 2023, č. j. 4 Ad 2/2022-27.
6. Dále žalovaný uvedl, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „**posudková komise**“) dle pokynu soudu znovu přezkoumala zdravotní stav žalobkyně a znovu zhodnotila zvládání každé základní životní potřeby. Za nezvládanou pak uznala potřebu mobility, tělesné hygieny a péče o domácnost. Žalobkyně tedy nadále splňuje předpoklady pro přiznání příspěvku na péči v I. stupni závislosti.
7. Dále žalovaný shrnul některé závěry posudkové komise. Zdravotní stav byl podle něj hodnocen jako dlouhodobě nepříznivý pro X, X, středně těžkou X, chronickou X a chronickou X. Posudková komise zohlednila i postižení očí včetně hodnot vizu, a to na základě doložených lékařských zpráv. V případě žalobkyně se přitom nejedná o těžké funkční postižení zraku, tj. ztrátu zraku na úrovni praktické nebo úplné nevidomosti. Rovněž žalovaný zmínil, že podle posudkové komise nemůže být posudkovým kritériem samotný fyziologický úbytek schopností daných vysokým věkem při běžně předpokládané péči o osobu daného věku. Stav je nutné hodnotit v kontextu funkčního dopadu zdravotního postižení, přičemž v daném věku je přiměřená potřeba pomoci zcela přirozená a není dána zdravotním postižením.
8. Následně žalovaný uzavřel, že posudek se vypořádal se všemi okolnostmi zdravotního stavu žalobkyně a je dostatečně přesvědčivý, aby mohl být rozhodujícím podkladem. Navrhl tedy zdejšímu soudu, aby podanou žalobu zamítl.

IV. Duplika žalobkyně

9. Na vyjádření žalované reagovala žalobkyně svým podáním ze dne 19. 9. 2024. Podotkla, že kromě uznaných nezvládaných potřeb (mobilita, tělesná hygiena a péče o domácnost) nezvládá ani další potřeby. Konkrétně ohledně osobních aktivit uvedla, že nezvládá používání PC ke komunikaci a tvorbě fotokoláží, procházky, návštěvy divadla a výstav. V rámci základní životní potřeby orientace nezvládá poznávat a rozeznávat zrakem a orientovat se v obvyklých situacích a přiměřeně v nich reagovat. Kupř. u stolu nerozezná obličej druhé osoby. Z důvodu zrakového postižení nedokáže ani vybrat ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nalít si nápoj nebo přemístit nápoj a stravu na místo konzumace. Co se týče základní životní potřeby komunikace, nezvládá porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům a používat běžné komunikační prostředky, neboť pro poruchu zraku nezvládne vytočit telefonní číslo. Nemůže ani přečíst, co má podepsat. Ze zdravotních důvodů má předepsané nutridrinky, na které zapomíná. Nevidí ani na léky, které jí podává susedka. Pro zrakové postižení má i problém s rozpoznáním zdravotních potíží a zavoláním pomoci.
10. Dále žalobkyně v reakci na tvrzení, že se u ní jedná o fyziologický úbytek schopností daný vysokým věkem, uvedla, že má zhoršený zrak po nezdařené operaci X. Došlo k pádu čoček, které jsou na jiném místě, než je přirozené. Jedná se tedy o zdravotní důvod. Navíc věk podle ní nesmí zdravotně postižené vyřazovat z přiznání příspěvku na péči podle reálně nezvládaných posuzovaných bodů. Závěrem navrhl, aby bylo rozhodnuto, že vzhledem ke zdravotnímu stavu splňuje podmínky pro přiznání vyššího příspěvku na péči.

V. Obsah správního spisu

11. Ze správního spisu zjistil zdejší soud tyto pro řízení podstatné skutečnosti.
12. Žalobkyně podala dne 30. 3. 2021 žádost o příspěvek na péči. Ve zjišťovacím dotazníku ze dne 29. 4. 2021 mimo jiné vyplnila údaje o schopnosti samostatného života v přirozeném sociálním prostředí. V něm mimo jiné uvedla, že používá brýle a obličejové a čísla hromadné dopravy je schopna rozeznat až na minimální vzdálenost. Obědy zajišťuje pečovatelská služba. Léky potřebuje dávkovat do dávkovače a vyžaduje dohled při jejich užívání. K osobním aktivitám uvedla, že čte ráda časopisy, nezvládá již vést kulturní život (divadla, výstavy), ani sportovat (běhat, hrát tenis), své osobní a úřední záležitosti zvládá s pomocí. V závěru je uvedeno, že žalobkyně má vzdáleného synovce, který žije daleko od Prahy a že je v kontaktu se svými sousedy, s nimiž se osobně setkává. Žije v bytě v prvním patře v domě, který není bezbariérový, ale je k dispozici výtah. Na základě dotazníku byl vypracován záznam ze sociálního šetření ze dne 29. 4. 2021, který s dotazníkem koresponduje.
13. Následně si správní orgán prvního stupně nechal prostřednictvím PSSZ-LPS pro Prahu 8 vypracovat posudek o zdravotním stavu žalobkyně – posouzení stupně závislosti osoby ze dne 23. 8. 2021, č. j. LPS/2021/1108-P8_CSSZ. V jeho rámci dospěl posuzující lékař k závěru, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není žalobkyně schopna samostatně zvládat tři z deseti hodnocených základních životních potřeb, a to mobilitu, péči o zdraví a péči o domácnost. Jde tedy o osobu, jež se podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálních službách“) považuje za závislou na pomoci jiné

fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), jde o osobu starší 18 let věku, která nezvládá tři nebo čtyři základní životní potřeby a vyžaduje každodenní pomoc, dohled a péči jiné fyzické osoby. Proti tomuto posudku podala žalobkyně námitky, v nichž namítala, že potřebuje pomoc i se zvládáním dalších potřeb, konkrétně stavováním, tělesnou hygienou a osobními aktivitami. K těmto námitkám se vyjádřil posuzující lékař tak, že nebyly shledány důvody ke změně posudkového závěru. Nebyly podle něj doloženy nové rozhodné skutečnosti či lékařské nálezy, které by změnu odůvodňovaly.

14. Správní orgán prvního stupně tedy vydal prvostupňové rozhodnutí, v němž vyšel mimo jiné z posudku PSSZ-LPS pro Prahu 8. Proti prvostupňovému podala žalobkyně odvolání. V něm uvedla, že neuznání dalších kritérií snižuje kvalitu jejího života a neumožňuje zaplatit péči v rozsahu, který její stav vyžaduje, přičemž roli hraje částečně i věk. Uvedla, že nezvládá ještě další základní životní potřeby, a to osobní aktivity, hygiena, stravování a oblékání. Omezuje jí zhoršující se námahová dušnost spojená s onemocněním srdce a X. Podotkla, že pečovatelská služba je hrazena podle počtu jednotlivých úkonů a v jejím případě je potřeba denně. Skutečnost, že žije sama a nemá nikoho příbuzného, kdo by s ní mohl bydlet, nemá být podle ní překážkou při hodnocení.
15. Za účelem rozhodnutí o podaném odvolání požádal žalovaný posudkovou komisi o posouzení stupně závislosti žalobkyně. Ta vypracovala posudek ze dne 8. 12. 2021, ev. č. SZ/2021/2527-PH-6 (dále jen „**Posudek**“). Z něj se podává, že posudková komise shledala, že zdravotnická dokumentace byla dostačující k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Vyšla z posudkového spisu PSSZ-LPS pro Prahu 8, spisu odvolacího orgánu a ze sociálního šetření ze dne 29. 4. 2021. Zdůraznila, že posudkovým kritériem nemohl být samotný fyziologický úbytek schopnosti daný vysokým věkem posuzované osoby při běžné předpokládané péči o osobu daného věku. Stav bylo nutno hodnotit v kontextu právě funkčního dopadu zdravotního postižení. Žalobkyně byla dle zprávy praktického lékaře orientována všemi kvalitami, kognitivní deficit nebyl zjištěn. BMI byl dle údajů praktického lékaře 17,5. Žalobkyně byla schopna samostatného stoje a chůze s oporou hole, ejekční frakce levé komory byla 45 %. Posudková komise uznala za nezvládanou oblast mobility, a to z důvodu X v kombinaci s kardiálním postižením. Rovněž jako nezvládanou uznala posudková komise oblast tělesné hygieny, oblast péče o zdraví a oblast péče o domácnost, a to s ohledem na omezení při obstarání běžného nákupu a vykonávání běžných domácích prací. Naopak jako nezvládanou neuznala oblast orientace a komunikace, neboť dle lékařských nálezů byla žalobkyně orientována osobou, místem i časem a psychiatrickým či psychologickým vyšetřením nebyla prokázána kognitivní porucha na úrovni alespoň střední demence. Dále neuznala jako nezvládanou oblast stravování, oblékání a obouvání a oblast výkonu fyziologické potřeby, neboť nebyl zjištěn žádný posudkově medicínský důvod. K oblasti osobních aktivit posudková komise uvedla, že žalobkyně udržovala vztahy se sousedy, četla časopisy, přičemž nebylo zjištěno výraznější postižení na úrovni kognitivního deficitu nebo takového duševního onemocnění, které by bylo posudkově významné. Žalobkyně byla schopna zvládat každodenní aktivity s ohledem na věk. Posudková komise shledala v porovnání s prvostupňovým posudkem vyšší počet nezvládaných základních životních potřeb, a to čtyř (mobilita, tělesná hygiena, péče o zdraví a péče o domácnost), nicméně šlo stále o I. stupeň závislosti. K odvolacím námitkám uvedla, že byly vyhodnoceny ve vztahu ke zjištěnému dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu s dopadem na sebeobslužné schopnosti žalobkyně. Uzavřela, že dle § 8 zákona o

sociálních službách, se žalobkyně považuje za osobu lehce závislou na pomoci jiné fyzické osoby.

16. Žalobkyně v rámci vyjádření se k podkladům rozhodnutí dne 22. 12. 2021 sdělila, že nezvládá oblast osobní aktivity, mezi něž patří divadlo, kino, výstavy, tenis, procházky starou Prahou. X, X a středně těžká X s dominantní námahovou dušností jsou příčinou značného omezení chůze a únavy. Po několika metrech si potřebuje sednout, často i lehnout. Na kulturních akcích nevydrží sedět, přičemž odkazuje na podané odvolání a fyzickou „sešlost věkem“.
17. Žalovaný následně vydal rozhodnutí ze dne 4. 1. 2022, č. j. MPSV-2022/1186-911, jímž podané odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V něm vyšel zejména z posudku posudkové komise a poukázal také na námitky žalobkyně s tím, že neshledal důvod pro vyžádání doplňujícího posudku. Toto rozhodnutí zrušil na základě podané žaloby zdejší soud svým rozsudkem ze dne 27. 2. 2023, č. j. 4 Ad 2/2022-27 (dále jen „**předchozí rozsudek**“), a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. To odůvodnil tím, že Posudek posudkové komise nelze z hlediska závěrů o zvládání základní životní potřeby osobní aktivity považovat za dostatečný, úplný a přesvědčivý. Posudková komise se nedostatečně vypořádala s informacemi uvedenými ve zjišťovacím dotazníku a námitkami žalobkyně. Žalovaný zhodnotil posudek toliko formálně a obecně. Měl si vyžádat doplnění posudku, což neučinil a k námitkám žalobkyně se vyjádřil taktéž pouze formálně. Napadené rozhodnutí tak zatížil vadou nepřezkoumatelnosti a rovněž porušil povinnost postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. V dalším řízení si měl žalovaný vyžádat doplnění posudku. V něm měla posudková komise řádně uvést, z jakých konkrétních podkladů vycházela, co bylo jejich obsahem, jaká učinila zjištění ohledně zvládání základních potřeb žalobkyně a jak tato zjištění vyhodnotila. U jednotlivých základních životních potřeb měla řádně a přezkoumatelně vyhodnotit naplnění kritérií uvedených v příloze č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**vyhláška č. 505/2006 Sb.**“) a vypořádat se se všemi potížemi namítanými žalobkyní i se závěry vyplývajícími z konkrétních podkladů.
18. Žalovaný si po zrušení rozhodnutí zdejším soudem vyžádal od posudkové komise doplňující posudek. Posudková komise proto zpracovala doplňující posudek ze dne 21. 6. 2023, ev. č. SZ/2023/882-PH-10 (dále jen „**doplňující posudek**“). V něm se nejprve vyjádřila ke zprávě praktického lékaře, přičemž uvedla, že se jednalo o zprávu doručenou PSSZ dne 7. 6. 2021. Dále se posudková komise věnovala oblasti osobních aktivit, k čemuž konstatovala, že u posuzované není oblast osobních aktivit nezvládaná při schopnosti výkonu činností vztahujících se k věku posuzované, tedy zájem o okolí. Podotkla, že při korelaci s objektivními podklady pak není zjištěno neúspěšně řešené těžké kognitivní postižení nebo duševní porucha. Stejně tak z hlediska somatického nejde podle posudkové komise vzhledem k věku o takovou tíži postižení, aby šlo o nezvládání oblasti osobních aktivit. Ani oční postižení není posudkovým kritériem, když je korelováno dokonce se zprávou očního lékaře ze dne 8. 3. 2022 s prezentovaným dosaženým vizem. Následně posudková komise uvedla, že v souvislosti s pokročilým věkem není posudkovým kritériem nezvládání oblasti ani přesun ke stále vyššímu podílu klidových volnočasových aktivit. Osobní aktivity jsou podle posudkové komise vždy vztaženy k věku posuzované osoby. Dále posudková komise nevyhodnotila jako nezvládané základní životní potřeby orientace, komunikace, stravování, oblékání a

obouvání, výkon fyziologické potřeby a péče o zdraví. I v případě orientace, komunikace, stravování a oblékání a obouvání uvedla, že zvládání těchto potřeb nebrání ani oční postižení při referovaném vizu. Co se týče oblasti péče o zdraví posudková komise uvedla, že zvládání této základní životní potřeby bylo v předchozím rozsudku hodnoceno odlišně. Při předchozím hodnocení však byla zohledněna pouze úprava medikace v rámci jednorázově doložené zprávy kardiologa. Pro současné hodnocení si vyžádala dokumentaci, která pokrývá posuzované časové období, přičemž u žalobkyně není zjištěno výraznější kognitivní postižení, které by posuzované zabraňovalo užívání i více perorálních léků. Posudková komise tedy uzavřela, že oproti předchozímu posouzení vyhodnotila nižší počet nezvládaných základních životních potřeb. Námitky uvedené v odvolání jsou podle ní vyhodnoceny ve vztahu ke zjištěnému dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu s dopadem na sebeobslužné schopnosti žalobkyně. Dle ustanovení § 8 zákona o sociálních službách se v případě žalobkyně jedná o osobu lehce závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Dále komise konstatovala, že veškeré hodnocení je vztaženo k objektivně zjištěným postižením. Ani samotný fyziologický úbytek schopností daných vysokým věkem nemůže být posudkovým kritériem. V daném věku je přiměřená potřeba pomoci zcela přirozená i při absenci zdravotního postižení.

19. K doplňujícímu posudku se žalobkyně vyjádřila ve svém podání ze dne 20. 7. 2023. V něm odkázala na předchozí rozsudek a uvedla, že nemohla udržovat kontakty s rodinou, protože rodinu nemá. Časopisy a knihy četla, dokud jí to umožňoval zrak. Podotkla, že po oční operaci a reoperaci v rámci možností X nelze využít kompenzace zraku brýlemi a dalšími pomůckami tak, aby viděla ostře. X podle ní již netvoří ostrý obraz. Má X. Rozostřené vidění je také příčinou špatné prostorové orientace a odhadu vzdálenosti, což se odráží v nepřiměřených reakcích v obvyklých situacích. Nevidí také na léky, kvůli čemuž nelze dodržet pravidelnost a vyvarovat se záměně dávek. Léky proto připravuje a podává pečující osoba. Denně užívá několik léků z oční a kardiologické indikace a na ředění krve. Rovněž denně používá několik druhů očních kapek a sama je není schopna užívat. Dobře nevidí ani na psaní a problém má i s podpisy. Nelze podle ní argumentovat tím, že nemá poruchu kognitivních funkcí. Osobní aktivity sice může v hlavě uspořádat, ale nemůže je z medicínského důvodu provozovat. Argumentovat dle jejího názoru není možné ani osobními aktivitami přiměřenými věku. Své záliby nemůže provozovat kvůli oční vadě. Podotkla, že metodika posuzování uvádí, že pokud žadatelé nezvládnou, byť jen jeden posuzovaný úkon, hodnotí se za nezvládnutý celý bod. Ke svému podání přiložila i lékařskou zprávu z oční kliniky Cornea Lexum ze dne 18. 7. 2023.
20. Ve správním spisu je dále založena e-mailová komunikace mezi oprávněnou úřední osobou a předsedou posudkové komise. Ze zprávy předsedy posudkové komise vyplývá, že ani doložená lékařská zpráva ze dne 18. 7. 2023 není objektivním posudkově medicínským podkladem pro změnu posudkového závěru. V nově zaslaném vyjádření podle něj nejsou uvedeny skutečnosti, které by byly důvodem pro změnu posudkového závěru a není důvod k podání žádosti o doplňující posudek.
21. Žalovaný tedy následně vydal napadené rozhodnutí, v němž vyšel ze závěrů uvedených v předchozím posudkovém zhodnocení a také v doplňujícím posudku.

VI. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

22. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu dotčeném žalobou, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán podle ustanovení § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Rozhodoval bez nařízení jednání, neboť žalovaný výslovně s takovým postupem souhlasil a žalobkyně k výzvě a poučení soudu podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. nevyjádřila s takovým projednáním věci nesouhlas. Zdejší soud zároveň za této situace a s ohledem na obsah správního spisu nepovažoval nařízení jednání za nezbytné. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
23. Podle ustanovení § 7 odst. 2 zákona o sociálních službách *má nárok na příspěvek osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8, pokud jí tuto pomoc poskytuje osoba blízká nebo asistent sociální péče uvedený v § 83 nebo poskytovatel sociálních služeb, který je zapsán v registru poskytovatelů sociálních služeb podle § 85 odst. 1, zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc nebo dětský domov, anebo speciální lůžkové zdravotnické zařízení hospicového typu; nárok na příspěvek má tato osoba i po dobu, po kterou je jí podle zvláštního právního předpisu poskytována zdravotní péče v průběhu hospitalizace.*
24. Podle ustanovení § 8 odst. 2 zákona o sociálních službách *se osoba starší 18 let věku považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby, b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb, c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb, d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.*
25. Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách *se při posuzování stupně závislosti hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.*
26. Podle ustanovení § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách (ve znění účinném do 31. 12. 2023) *vychází při posuzování stupně závislosti osoby okresní správa sociálního zabezpečení ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, popřípadě také z vyšetření dětského klinického psychologa v případě pervazivních vývojových poruch, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře.*
27. Podle ustanovení § 1 odst. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. *se schopnost osoby zvládat základní životní potřeby pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí podle aktivit, které jsou pro jednotlivé základní životní potřeby vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce.*
28. Podle ustanovení § 1 odst. 2 vyhlášky č. 505/2006 Sb. *se schopnost osoby zvládat základní životní potřeby pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí v přirozeném sociálním prostředí a s ohledem na věk fyzické osoby.*

29. Podle ustanovení § 1 odst. 4 vyhlášky č. 505/2006 Sb. *se za neschopnost zvládání základní životní potřeby považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném standardu. Přijatelným standardem se rozumí zvládání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby.*
30. Ustanovení § 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb. stanoví, že *pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*
31. Žalobkyně v podané žalobě namítala zejména nesprávné posouzení svého zdravotního stavu, který podle ní odpovídá středně těžké závislosti. Poukazovala především na své obtíže se zrakem a rozporovala posouzení zvládání základní životní potřeby osobní aktivity. Následně rozvedla svůj žalobní bod a s ohledem na problémy se zrakem poukázala i na nesprávné posouzení zvládání základních životních potřeb orientace, komunikace, stravování a péče o zdraví.
32. Zdejší soud předesílá, že jak vyplývá z výše citovaných ustanovení zákona o sociálních službách, je rozhodnutí o příspěvku na péči závislé na určení stupně závislosti ve smyslu ustanovení § 8 zákona o sociálních službách, a tedy je vázáno na posouzení zdravotního stavu žadatele (srov. např. bod 18 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2021, č. j. 2 Ads 69/2020-22). V rozsudku ze dne 21. 9. 2020, č. j. 1 Ads 224/2019-20, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že *posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a zákona č. 582/1991 Sb.) spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství.* (Srov též např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2022, č. j. 5 Ads 38/2021-26.)
33. Posouzení zdravotního stavu je tedy věcí odborně medicínskou, přičemž soudy a ani správní orgány nemají v tomto ohledu potřebné znalosti. Vycházejí proto z vyjádření subjektů, které tyto znalosti mají (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 3 Ads 24/2013-34, nebo ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014-37). Soudy ani správní orgány tak nemohou samy učinit úsudek o tom, zda posuzovaná osoba zvládá základní životní potřebu, potažmo o stupni závislosti. Toto hodnocení může provést pouze posudkový orgán, jímž je v řízení o odvolání posudková komise zřízená Ministerstvem práce a sociálních věcí (k tomu viz body 24 a 25 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2023, č. j. 5 Ads 8/2023-25).
34. V rozsudku ze dne 21. 9. 2020, č. j. 1 Ads 224/2019-20, Nejvyšší správní soud dále dovodil, že *„[v]ýsledkem posouzení je potom odborný posudek, který je pro správní orgán*

stěžejním důkazem, a na který je při nedostatku odborné erudice odkázán. Proto je třeba klást zvýšený důraz na jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost každého takového posudku. Tyto náležitosti posudek splňuje pouze v případě, že se v něm posudková komise vypořádá se všemi rozhodnými skutečnostmi, přihlédne k potížím udávaným účastníkem řízení, výsledkům sociálního šetření a lékařským zprávám. Své závěry musí posudková komise náležitě podložit a odůvodnit. Je nezbytné, aby posudek obsahoval vysvětlení, jakým způsobem posudková komise hodnotila veškeré posudkové podklady, které z nich považovala za relevantní, případně z jakého důvodu se od závěrů uvedených v některých z nich odchýlila. Posuzovaný zdravotní stav potom musí být popsán dostatečně jasně a přesně, aby nevystávaly žádné další pochybnosti (srov. např. rozsudek ze dne 5. března 2015, č. j. 6 Ads 299/2014–25, či ze dne 30. 1. 2019, č. j. 6 Ads 34/2018–17).“ (Srov. též např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2023, č. j. 2 Ads 12/2022–35).

35. Pro úplnost zdejší soud odkazuje i na rozsudek ze dne 28. 4. 2017, č. j. 5 Ads 80/2016–22, v němž Nejvyšší správní soud přehledně shrnul východiska judikatury vztahující se právě k posuzování zdravotního stavu při rozhodování o příspěvku na péči. Konkrétně uvedl: „Pro posouzení zdravotního stavu žadatele o příspěvek na péči je třeba odborných lékařských znalostí, kterými disponují speciální posudkové komise. Pro účely odvolacího správního řízení, jehož předmětem je příspěvek na péči, posuzuje zdravotní stav osoby posudková komise zřízená žalovaným na základě odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v relevantním znění. V řízeních, v rámci nichž je rozhodováno o příspěvku na péči, se musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách. Stěžejním důkazem v tomto řízení je lékařský posudek, a proto je na něho kladen požadavek úplnosti a přesvědčivosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009–53). Tento požadavek vychází z premisy, že odborné závěry, které jsou v posudcích vysloveny, nemohou být přezkoumávány ze strany správních orgánů či soudů, neboť ty k takovému posouzení nedisponují potřebnými znalostmi (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 3 Ads 129/2014–24). V řízeních o žalobách proti rozhodnutím, jež jsou založeny na zmíněných posudcích, správní soudy podrobují posudky testu jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 3 Ads 24/2013 - 34, ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014 - 37, ze dne 26. 3. 2015, č. j. 4 Ads 263/2014 - 60, anebo ze dne 15. 4. 2015, č. j. 6 Ads 217/2014 - 23). Aby byl posudek jednoznačný, úplný a přesvědčivý, je třeba, aby se vypořádal se všemi relevantními podklady (viz § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách) a přezkoumatelnou úvahou z nich vyvodil závěry podstatné pro posouzení zdravotního stavu osoby (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2015, č. j. 1 Ads 156/2014 - 28). V souladu s § 2a vyhlášky posudková komise musí posoudit zvládnutí dané životní potřeby skrze dílčí aktivity vymezené pro jednotlivé potřeby v příloze č. 1 vyhlášky (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014–37). Nezvládnutí, byť jen jedné z vymezených aktivit znamená nezvládnutí dané životní potřeby (§ 2a vyhlášky). Jestliže na základě podkladů lékařského posudku lze konstatovat, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá a posudková komise dospěje k závěru, že tato životní potřeba je i přesto zvládána, musí tento závěr dostatečně a přesvědčivě zdůvodnit (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 50/2013 - 32). Vyplývají-li z jednotlivých podkladů rozporné závěry, posudková komise musí tyto rozpory přesvědčivě vysvětlit (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014–37). Postaví-li posudková komise své hodnocení

na rozporných základech, aniž by rozpory odstranila či vysvětlila, je povinností žalovaného žádat doplnění posudku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013–25).“ (Viz též např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2019, č. j. 8 Ads 271/2018-34, ze dne 10. 2. 2021, č. j. 2 Ads 69/2020-22, ze dne 24. 9. 2021, č. j. 5 Ads 52/2020-68, nebo ze dne 28. 6. 2023, č. j. 7 Ads 25/2022-32.)

36. Z citované judikatury Nejvyššího správního soudu tedy vyplývá, že ani v projednávané věci (stejně jako v rámci předchozího rozsudku) nemůže zdejší soud přezkoumat odborné závěry vyslovené posudkovou komisí v Posudku a doplňujícím posudku, neboť k takovému přezkumu není dostatečně odborně vybaven. Musí však klást zvýšený důraz na jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost odborných posudků, jak již bylo uvedeno výše. Stran přezkoumatelnosti je zdejší soud povinen posoudit zejména to, zda se posudková komise vypořádala se všemi hledisky stanovenými právními předpisy, tvrzeními žalobce a předloženými lékařskými zprávami (viz např. bod 22 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2023, č. j. 5 Ads 8/2023-25). V souvislosti s žalobkyní uplatněnými námitkami (týkajícími se obsahu posudků a zhodnocení jejího zdravotního stavu ve vztahu k některým základním životním potřebám) proto zdejší soud předmětné posudky přezkoumal z hlediska shora uvedených požadavků.
37. Předně musí zdejší soud v tomto ohledu konstatovat, že posudková komise nenapravila vady, které jejímu Posudku vytýkal zdejší soud v rámci předchozího rozsudku. Posudková komise totiž ani v doplňujícím posudku neuvedla nic ohledně konkrétního obsahu lékařských zpráv, ze kterých vycházela. Nadále tak není zřejmé, co se z lékařských zpráv podává a jakým způsobem byly tyto lékařské zprávy vyhodnoceny (srov. bod 29 předchozího rozsudku). Rovněž posudková komise ani v doplňujícím posudku neuvedla, zda a jakým způsobem byla hodnocena jednotlivá kritéria pro zvládání základních životních potřeb uvedená v příloze č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. (srov. body 30 až 34 předchozího rozsudku). Jak uvedl zdejší soud již v předchozím rozsudku, je takové hodnocení nezbytné, neboť pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, platí, že není schopna základní životní potřebu zvládat.
38. Nejvyšší správní soud kupř. v rozsudku ze dne 1. 2. 2022, č. j. 1 Ads 482/2020-33, dovodil, že *„odůvodnění posudku posudkové komise musí být opřeno o zcela individuální poznatky týkající se funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého stavu účastníka řízení na jeho schopnost zvládat základní životní potřeby, nikoliv pouze o obecné negativní vymezení, že účastník řízení netrpí závažnějšími zdravotními postiženími, která by implikovala nezvládání uvedených základních životních potřeb.“* V rozsudku ze dne 29. 9. 2015, č. j. 4 Ads 167/2015-27, také uvedl: *„Jestliže v řízení o příspěvku na péči vzniknou pochybnosti o tom, zda je posuzovaný schopen zvládat určité dílčí aktivity základní životní potřeby, nepostačí pro zachování úplnosti, správnosti a přesvědčivosti posudku tyto pochybnosti rozptýlit paušálním tvrzením, že příslušnou základní životní potřebu posuzovaný zvládá. Naopak je nutné se detailně zabývat spornými dílčími aktivitami a doložit na zjištěném skutkovém stavu, zvládá-li je posuzovaný v přijatelném standardu.“*
39. Zdůraznit je třeba, že posudková komise nedostala požadavkům vyjádřeným v předchozím rozsudku zdejšího soudu především ve vztahu k základní životní potřebě osobní aktivity (zejména té se totiž týkal předchozí rozsudek). V tomto ohledu se

omezila toliko na vyjmenování jednotlivých kritérií a obecné konstatování o zvládání aktivit vztahujících se k věku (poněkud nesrozumitelně uvedla to, že se jedná o zájem o okolí). Opět pak poukázala pouze na nezjištěný kognitivní deficit a duševní poruchu. Ohledně očního a somatického postižení toliko obecně doplnila, že toto postižení není takové, aby odůvodňovalo závěr o nezvládání osobních aktivit. Takové hodnocení však není dostatečné, když se posudková komise nijak konkrétně nevěnovala žalobkyní tvrzeným skutečnostem o volnočasovým aktivitám, které již nemůže zvládat. Tato tvrzení nijak nevypořádala a omezila se na zcela obecné závěry (srov. bod 34 předchozího rozsudku). Z § 1 odst. 2 vyhlášky č. 505/2006 Sb. sice plyne, že schopnost zvládat základní životní potřeby se hodnotí též s ohledem na věk. Je také zřejmé, že některé aktivity již nemůže většina osob s ohledem na postupující věk dost dobře zvládat. Je nicméně úkolem posudkové komise, aby v případě daného žadatele v posudku konkrétně vymezila, co znamená schopnost zvládat základní životní potřeby v přijatelném standardu, a to ve vztahu ke kritériím obsaženým v příloze č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. To posudková komise v projednávané věci opět neučinila a její závěry tak není možné považovat za přezkoumatelné a přesvědčivé.

40. Zdejší soud tedy dospěl na základě výše uvedeného k závěru, že odborný posudek posudkové komise nelze ani po jeho doplnění doplňujícím posudkem považovat za úplný a přesvědčivý, jelikož posudková komise se v něm nevypořádala se všemi relevantními skutečnostmi a tvrzeními žalobkyně a své závěry rovněž náležitě neodůvodnila. Nedostála tak požadavkům zdejšího soudu (vyjádřeným v předchozím rozsudku) na řádné odůvodnění svých závěrů.
41. K tomu je na místě dodat, že jak již bylo rozebráno výše, jsou odborné posudky posudkové komise hodnotící stupeň závislosti na pomoci jiné osoby stěžejním podkladem pro rozhodnutí o stanovení příspěvku na péči. Správní orgán sice nemůže sám přezkoumávat odborné závěry plynoucí z takových posudků (jak ostatně v napadeném rozhodnutí zmiňuje i žalovaný), je nicméně povinen odborný posudek vyhodnotit z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104).
42. Žalovaný ovšem v napadeném rozhodnutí Posudek a doplňující posudek z uvedených hledisek náležitě neposoudil, neboť toto zhodnocení provedl toliko ve zcela obecné a nepřezkoumatelné rovině. Pouze totiž obsáhle citoval jejich závěry a konstatoval, že posudek je v projednávané věci dostatečně přesvědčivý, úplný a beze sporu srozumitelný s tím, že se na jeho vypracování podílel i lékař z oboru interního lékařství. Naprosto obecně poté zmínil, že posudek obsahuje posudkový závěr o posouzení zdravotního stavu žalobkyně se zřetelem k její schopnosti zvládat vymezené základní životní potřeby. Dále taktéž obecně poznamenal, že stanovení schopnosti zvládat základní životní potřeby musí odpovídat posudkovým kritériím vymezeným v příloze č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. Výše uvedenými skutečnostmi, pro které shledal zdejší soud Posudek (doplněný doplňujícím posudkem) neúplným a nepřesvědčivým, se však žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak konkrétně nezabýval. Zcela tedy pominul, že nebyly naplněny požadavky vyjádřené již v předchozím rozsudku zdejšího soudu. Sám tedy těmto požadavkům nedostál a řádně nezhodnotil, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý. Již jen z toho důvodu zatížil napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti, neboť v něm zcela absentuje konkrétní zhodnocení posudků z hlediska jejich úplnosti a přesvědčivosti. Zároveň žalovaný vyšel v napadeném

rozhodnutí z posudků, které nenaplnňovaly požadavky přesvědčivosti a úplnosti, a nezjistil tak dostatečně skutkový stav (srov. např. bod 16 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2016, č. j. 4 Ads 100/2016-25).

43. Nadto žalovaný nevypořádal řádně ani námitky žalobkyně vznesené proti doplňujícími posudku, jež se týkaly jejího zrakového postižení (na které následně poukazovala i v podané žalobě). V rámci vyjádření k doplňujícímu posudku ze dne 20. 7. 2023 vznesla žalobkyně řadu tvrzení ohledně své schopnosti orientace, stravování, péče o zdraví (podávání léků), komunikace a osobních aktivit, která se týkala jejího postižení zraku. Tato tvrzení podložila také novou lékařskou zprávou z oční kliniky ze dne 18. 7. 2023. V této souvislosti je třeba zopakovat, že žalovaný nemá potřebné znalosti pro učinění úsudku o zdravotním stavu žalobkyně, potažmo o zvládání základních životních potřeb. Jestliže tedy účastník řízení rozporuje závěry uvedené v posudku, k čemuž doloží další lékařské zprávy, je na žalovaném, aby učinil úsudek o tom, zda k vypořádání námitek nepotřebuje odborné znalosti, a případně si vyžádal doplnění posudku (srov. kupř. bod 18 rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 7. 2024, č. j. 21 Ad 3/2024-42).
44. V projednávané věci se námitky žalobkyně týkaly jejího zdravotního stavu (konkrétně jejího zrakového postižení) a byly podloženy další lékařskou zprávou. Přestože se posudková komise na některých místech doplňujícího posudku zrakovým postižením žalobkyně zabývala (na podkladě lékařské zprávy ze dne 8. 3. 2022), nezabývala se doloženou lékařskou zprávou ze dne 18. 7. 2023, kterou ani nemohla mít k dispozici, a nereagovala ve vztahu k jednotlivým kritériím uvedeným v příloze č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. na konkrétní potíže, které žalobkyně tvrdila. Nebylo tak možné dospět k závěru, že by tvrzení žalobkyně již byly posudkovou komisí přesvědčivé a úplně vypořádány. Žalovaný se přitom nemohl s ohledem na nedostatek své odbornosti týkající se posuzování zdravotního stavu vypořádat s námitkami žalobkyně samostatně a bylo na místě vyžádat si za tímto účelem další odborné podklady. Ostatně žalovaný sám v tomto ohledu odkazuje na sdělení posudkové komise. Mínil však zřejmě obsah e-mailové komunikace mezi oprávněnou úřední osobou a předsedou posudkové komise, která jistě nemůže být považována za doplnění posudku ze strany posudkové komise. Nevyjadřuje totiž řádným způsobem názor posudkové komise v náležitém složení. Lze proto uzavřít, že žalovaný si měl na základě námitek žalobkyně vůči doplňujícímu posudku vyžádat další řádné doplnění posudku a nebylo na místě spokojit se s prostou e-mailovou komunikací mezi oprávněnou úřední osobou a předsedou posudkové komise. Námitky žalobkyně tedy nebyly ze strany žalovaného vypořádány na základě relevantních, úplných a přesvědčivých odborných podkladů. I z tohoto důvodu je tedy na místě napadené rozhodnutí zrušit.
45. Pro úplnost je pak vhodné podotknout, že ani v rámci uvedené e-mailové komunikace (převzaté žalovaným do odůvodnění napadeného rozhodnutí) není řádně na tvrzení žalobkyně reagováno a není náležitým způsobem vypořádána doložená lékařská zpráva. Konkrétní tvrzení žalobkyně jsou zcela pominuty a je k nim uvedeno zcela obecné vyjádření ve smyslu, že se nejedná o skutečnosti, které by byly důvodem pro změnu posudkového závěru. K lékařské zprávě je pouze uvedeno, že není objektivním posudkově medicínským podkladem pro změnu posudkového závěru. Vůbec tedy není vysvětleno, co konkrétně z doložené lékařské zprávy vyplývá ani jak jsou konkrétně hodnocena tvrzení žalobkyně ve vztahu k jednotlivým kritériím vymezeným za účelem posouzení zvládání základních životních potřeb v příloze č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb.

46. K argumentaci žalovaného ohledně žalobní legitimace pak zdejší soud uvádí, že na počátku řízení sice vyvstaly určité pochybnosti o osobě žalobkyně, však v dalším průběhu bylo vyjasněno, že žalobu podala paní A. C. v zastoupení Ing. M. L. (k čemuž doložila i plnou moc) a žalobkyní je tedy v projednávané věci právě Ing. M. L. Ta byla rovněž účastníkem správního řízení a o jejím příspěvku na péči bylo rozhodováno. Jistě tedy byla aktivně legitimována i k podání projednávané žaloby, neboť napadeným rozhodnutím mohla být zkrácena na svých právech.
47. Závěrem zdejší soud již pouze dodává, že v tomto řízení neprováděl dokazování žalobkyní doloženou lékařskou zprávou z oční ordinace ze dne 19. 9. 2023, neboť pochází z doby po vydání napadeného rozhodnutí a soud sám ani nemůže zdravotní stav žalobkyně hodnotit. K této zprávě však bude případně nutné přihlídnout v dalším řízení.

VII. Závěr a náklady řízení

48. Z výše uvedených důvodů tak zdejší soud podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí pro jeho nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů a nedostatečně zjištěný skutkový stav. Věc zároveň vrátil dle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému k dalšímu řízení. Nemohl však učinit výrok o tom, že se žalobkyni přiznává příspěvek na péči, když zákon mu učinění takového výroku nedovoluje.
49. V dalším řízení bude žalovaný vázán právními názory zdejšího soudu vyjádřenými v tomto rozsudku (viz ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s.). Posudkové závěry posudkové komise bude třeba doplnit o řádné a přezkoumatelné vyhodnocení schopnosti žalobkyně zvládat základní životní potřeby, jak bylo již uvedeno zdejším soudem v předchozím rozsudku. Rovněž bude nutné vypořádat se řádným a přezkoumatelným způsobem se všemi námitkami a tvrzeními žalobkyně. Za tímto účelem bude třeba obstarat i další odborné podklady týkající se posouzení zdravotního stavu žalobkyně. V návaznosti na doplnění odborného posudku provede žalovaný jeho kritické zhodnocení a zváží, zda tento posudek splňuje v souladu s výše uvedenou judikaturou požadavky na určitost, úplnost a přesvědčivost, resp. zda se náležitě vypořádává se všemi relevantními skutečnostmi, námitkami a tvrzeními.
50. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků rozhodl zdejší soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně sice byla v řízení úspěšná, avšak žádné náklady jí nevznikly a ani je neuplatňoval. Žalovanému náhrada nákladů nenáleží, neboť ve věci úspěch neměl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 31. října 2024

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D. v.r.
samosoudce